

UVODNI GOVOR ZA KARNEVAL 1966 - KARNEVALSKE NOTRANJE REZERVE

Ne mislimo vam na dolgo in na široko razlagati današnjega praznika, ker se vam že na obrezih pozna, da ste dotrpeli in da ste pripravljeni razvleči usta v prijeten nasmeh. Vsakoletna prireditev razdeli tisočem in tisočem gledalcem in sodelujočim kopico novih moči, različnih dimenzij, vsemogočih kvelitet in vrhun koš dobre volje, kar se tekom leta s pridom uporablja na vseh področjih tega lepega sveta.

Posebno to leto, ki je za nami, nam je prineslo mnogo novega, kar ne sme iti kar tako mimo nas. Sama tematika karnevala kaže, na kakšno problematiko smo se obregnili.

S tem v zvezi naj vam takej povemo, da smo mi litjani že našli formule, ki predstavlja energično spezicijo "stezanju kajiša". Pripravljamo vsem tistim, ki so količkaj pri moči, da si namesto pasu nababije čimprej naravnice boljše kvalitete, s katerimi se da nošenje hlač regulirati, kot cene na našem trgu.

Sicer pa naj takej pripomnimo, da s tem stvarmi mi resx nimamo posebnih problemov, ker jih z naše strekavno izobrazilo in kvalifikacijske strukture znamo sproti reševati. Tega nam celo ni težko dokazati. Reelekcije smo uspešno izvedli že škarom cele komunne. Razumeli smo revščine časopisnih podjetij in jim oddali vse mogoče in nemogoče ~~zgodbe~~ razpise. Da pa bi tudi mi imeli neke, od tega, smo si za nagrade obdržali direktorje in nekaj njihovih prisklednikov. Ni pa vam menda treba posebej praviti, da se nas začelo posnemati že tudi druge občine.

Novi dinarji nam tudi ne delajo nobenih težav. Čim so jih naši banikirji spravili v promet, smo mi litjani takej ugotovili, da jim niso izbrali pravega imena. Naj pojasnimo s primerom. Pred kratkim sem si kupil nove čevlje, sedaj pa jim pravim stari čevlji. Tako pa je tudi z denarjem. Od grozanskega veselja smo začeli te nove dinarje valjati po rokah, žepih in denarnicah, nismo pa se zavedali, da smo jim s tem našim početjem tudi ime spreminjali. Postajali so starejši. Da pa bi ostala le neka razlika med tistimi dinarji, s katerimi si se cel mesec vozil v Ljubljano na šiht za 5.000.-din in tistimi, s katerimi je treba za mesečno vozovnico odšteti kar 12.600.-din, smo se odločili imenovati jih kar po domače TA in TN dinar. Seveda, kar se tiče ljubezni do TEGA in UNGA dinarja je cela stvar.

Kljub temu pa lahke ugotovimo, da do novega dinarja gojimo dolžne spoštovanje. Vse več je takih, ki ga prevažajo kar na gumijastih kolesih, ker pač menijo, da ga trda podlaga lahke očuli. Pred durmi je ustanovitev novega društva FIČKARJEV, ki si bodo vzeli za glavne naloge, prihajanje na zbere volilcev, s čemer bo sklepčnost teh zborov vsakokrat zagotovljena tudi brez tistih ki pravijo, da dame v Litiji vse za karneval, za druge namene pa nič. Zlobnih ljudi se nikjer ne manjka, pa je prav, da jih imamo tudi pri nas.

Ko že govorimo o teh poklicnih kritizerjih bo najbrž prav, da jih s tega mesta potrebujemo na splošno sodelovanje na različnih področjih dela v naši priljubljeni komuni. Da pa bi se mogli izkazati pri delu v našem javnem življenju, jim priporočamo recept, da se najprej vključijo v naše turistične prireditve, ker bodo take dobili več smisla za humor, ta pa poživlja kri in obrača srce. Prepričani smo, da potem ne bo težko postaviti upravnega odbora Svebode, Rdečega križa in vodstev drugih organizacij.

Kljub takemu stanju stvari pa smo mi litjani le napredni in zavedni ljudje. Prispevek za uporabo mestnega zemljišča smo si omislili že mnogo prej, kot pa sami ljubljčančani. Slišali smo čelo, da bodo pristojni občinski možje čez par dni začeli deliti mestne parcele svojim priljubljenim občanem. Jaz se bom petegoval za 4 m² zemljišča pred vhodom v Restavracije "Pošta", ker predvidevam, da se bo dal že plačani prispevek ažurno refundirati in takej smotrno uporabiti. So pa še nepredane parcele pred Boriškom in Lindnarjem. Posebna režijska cena pa je določena za parcele pred milico in na britefu in to z dolgim odplačilnim reškom in nagradnimi obrestmi.

Veste, pa ni samo to, kar nas skrbi. Izgleda, da bodo v kratkem vsem nam, ki se malo bolje razumemo v bolniški stalež, stopili na prste. Postopoma se bomo morali privediti na tridnevni post in 8% malce. Verjetno pa tudi ne bo odveč, če zaposlimo vestnega občana, da prebrska naše javno smetišče in nam postreže z vsemi mogočimi zdravili, ki smo jih prejšnja leta zmetali, da nam ne bi smrdelo po kredencah. Sicer pa nam bo tudi ta nov veter prav prišel. Prve tri dni gratis bolniškega staleža bomo prešaltali na brezplačni dopust. Na neplačanem dopustu pa bomo do mile volje kesili po naših hribih, pripravljali drva v hosti in delali nadure pri svojem sosedu, ki si gradi svoj novi dom. Po vsem tem pa bomo zapeli tisto: "Kaj nam pa moreje." Nič ni čudnega, če smo si mi to preti utež prvi izmislili, skopljanji pa uno drugo. Slišali ste že najbrž tisto, da v tobačni tovarni v Skofiji kurijo kakšne cigarete, ki jih zaradi ne bo zmanjkalo da

tistega dne, ko nam bo sonce sijalo točno nad glavo. Pa ne same to. Ker teh 80 ton tobaka predstavlja kolektivno odgovornost, si bodo tisti opomin razdelili med seboj take, da se jim še poznalo ne bo. Mi pa do takih nismo take sentimentalni. Vsakemu, ki ukrade vsaj 2 dnevnic, pripomočimo 14 mesecev aresta, da bo drugič vedel, kaj se izplača. Kaj hočete, niso povsod enaki življenjski pogoji.

Glede zasavske ceste in železnice smo si menda na jasnem. Obeh dobrot smo si odpevedali, ker smo se povrnilo v tiste čase, ko je vzplamtela ideja o gradnji zasavske ceste. Takrat je bila naša veda Sava, bog i batina. Pa če je šlo takrat, zakaj ne bi šlo še danes. Menda ne bomo gradili ceste za tistih 100 fičotov in 2 kombija. Kake je bilo včasih lepe, ko smo hodili peš v Ljubljano, med potje smo si pa nabirali novih moči. Pa še celo takrat je bila trava ob cesti lepša, kot danes.

Novo železniške tarife smo verjetno že vsi povohali. Posebno se jih veselijo naši vsakodnevni vozači, ki svoj standard vgrajujejo v železniške elektrifikacije kar prostovoljno. Pa recite, da ne plačujejo davka. Sicer pa te tarife govorijo več jezikov: slovenskega, hrvaškega, srbskega in še in še. Mi litjani smo izračunali, da se bo sedaj, ko se ukinjene vize, bolj izplačalo potovati iz Ljubljane v Makedonijo čez Avstrijo in Madžarsko proti Romuniji, da bi v Sofiji prišvercali 100 gramov rožinega olja in se vtihotapili recimo v Ohrid. Priperoča se pevratek v kontra smeri, med potje pa bomo deležni še čaršaša in dunajskega zrezka.

Še bi vam lahko našteval te zametane stvari, pa bo bolje, da jih nekaj pokažemo kar na našem lutkarskem odru.

Zato vas prosim, da pozorne sledite in prikimavate, kot nekateri naši delavski sveti.

Hvala za sedelevanje in veliko smeha vam želi

Litija, dne 20.2.1966

Turistično društvo
Litija